POKROK ZÁPADU

SEMI-WEEKLY EDITION.
Published by National Printing Co., 509-11 So. 12th St. — Tel. 1008.

Subscription, by mail, - $2.50 per year.

Vychází každé úterý a pátek.

Vydává - - - Národní Tiskárna
509-511 jižní 12. ulice.—Telefon 1008.

Řídící redaktor: - - J. Rosický

Předplatné:
V místě s dodávkou do domu, bez přílohy. $3.00
S přílohou $3.50
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu, bez Knihovny Americké $2.50
S Knihovnou Americkou $3.50
Do Čech bez přílohy $3.00
S přílohou $4.50
Každý předplatitel oprávněn je k premii.

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze jen, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velkosti, nepřesahující palec, čítáme 75 centů za třikrát. Za různá ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiná, účtujeme $1.00 za tři palce na každé uveřejnění. Nechť k tomu proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz
jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expresu "Money Order" a týž nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb poukázkou bankovní jest zásilka jista. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že tolik musíme platit banku za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zasílány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha Nebr., 21. červ'ce 1899

Odstoupení Algerovo.

Anglické přísloví, jež praví: "Kde je kouř, tam jest i oheň", osvědčilo se na sekretáři války Algerovi. Neustále proskakovaly pověsti, že se poděkuje, neb "vysazen" bude z kabinetu presidentova a on je zrovna tak vytrvale popíral; avšak v tom z ničeho nic přišla resignace a snad v několika málo dnech ztratí již Alger "hvězdičky".

Sekretář Alger byl bez odporu nejzajímavější osobností v úřadní rodině McKinleyově a to hlavně z té příčiny, že přivábil na sebe a dosti dlouho vydržel nejvíce útoků. Hned po jmenování do křesla sekretáře války byla na něho otevřena palba nepřátelské kritiky. Alger, jenž súčastnil se jako štábní důstojník občanské války, schoval se totiž během titvy u Chancellorville za strom a tu bylo poukazováno, že dává se špatný příklad vojsku, když člověk, jenž osvědčil zbabělost, postaven je v čelo odboru války. Sotva že se na to trochu pozapomnělo, vypukla válka se Španělskem a Alger "prán" byl na novo. Obviňován byl, že podílel se na vládních kontraktech, čímž veliké sumy peněz vydělal a jemu na vrub přičítáno, že vojáci krmeni byli balsámovaným masem a podobnými lahůdkami. Kritika stala se konečně tak ostrou, že požádal sám za úřadní vyšetřování, kterýmž jak známo, byl slavně obílen. Co zavdalo příčinu ku podání resignace v této době, nebude snad známo, až dojde-li k uveřejnění Algerova dopisu. Panují o tom náhledy rozličné.

Jeden blízký přítel sekretáře války se vyjádřil: "Když Alger oznámil svoji kandidaturu do senátu, postavil se proti senátoru McMillanovi a jeho přátelům a když zdánlivě spojil se s Pingreem, tu senátoři Burrows i Mc Millan žádali, aby propuštěn byl z kabinetu. Sekretář Alger řekl presidentovi, že vzdá se svých senátorských aspirací, přeje-li si toho administracc, ale to neutišilo McMillanovce a oni žádali svoji libru masa. Sekretář Alger odchází z kabinetu se srdcem zdrceným."

Je-li tomu skutečně tak, že Alger musel jíti k vůli tomu, že uzavřel přátelství se znamenitým guvernérem michiganským, Pinggreem, snad budou zapomenuty částečně jeho domnělé, neb skutečné poklesky. Kdož ale ví, neřídil-li se Alger vždycky přáním svého představeného, presidenta McKinleyho? Byl-li Alger donucen ku odstoupení pouze proto, že přichýlil se k Pingreemu, pravému muži z lidu, můžeme se právem ptáti, kde spočívá síla té, neb oné strany politické: zda-li v "pánech", nebo v lidu.

Odstoupení Algerova netřeba ovšem litovati. Ať s jeho vědomím, neb bez jeho viny, poklesky v odboru války se děly. Je-li Alger nevinen, bude míti nyní, jako soukromý občan, příležitost vysvětliti mnohé věci, v nichž celý národ má značný zájem. Toho je povinen i své straně, od níž nových politických důstojností žádati hodlá.

Co se děje na Filipinách?

Do optimistických zpráv generála Otise o situaci na ostrově Luzonu, jako blesk zazněl protest amerických novinářských dopisovatelů v Manile, kteří stěžují si, že censor nedovoluje jim zasílati pravdivé zprávy. Protest tento zní jak následuje:

"Nížepsaní, vesměs dopisovatelé amerických časopisů v Manile, dohodli se na tomto společném prohlášení:

Věříme, že následkem úřadních depeší z Manily, uveřejňovaných ve Washingtoně, lid Spoj. Států nemohl si učiniti správného pojmu o situaci na Filipinách, ale že depeše tyto tlumočily ultra-optimistické náhledy, jež nejsou sdíleny generálními důstojníky v poli.

Věříme, že depeše tyto nesprávně vyličují stávající poměry mezi Filipinci s ohledem na rozbroje a demoralisaci, vyplynuvší z americké kampaně a brigandský ráz armády.

Věříme, že depeše chybují prohlašováním, že "situace dá se dobře ovládati" a předpokládáním, že povstání lze potlačiti bez značně rozmnožené vojenské hotovosti.

Myslíme, že vytrvalost Filipinců byla podceňována a že tvrzení, jako by dobrovolníci toužili po další službě, jest bezpodkladné.

Censura přinutila nás podíleti se na tomto klamání vynecháváním, neb měněním vylíčení nezvratných fakt, řídíc se slovy gen. Otise, že "poděsilo by to lidi doma", aneb že "tahalo by to lid Spojených Států za uši."

Podrobnosti: Zakazování zpráv; potlačování plných zpráv o polních operacích v případě nezdaru; počet úžehů na bojišti; systematické zmenšování lodních operací a potlačování úplných zpráv o situaci."

Podepsáni jsou: John T. McCutcheon, Harry Armstrong, Chicago Record; Oscar K. Davis, P. G. McDonell, New York Sun; Robert M. Collins, John P. Dunning, L. Jones, Spojený tisk; John F. Bass, Harpers' Weekly; Wil Dinwiddie, New York Herald; Ed. S. Keene, Scripps-McRaeova společnost; Richard Little, Chicago Tribune. — —

Právem nyní může se ptáti národ americký: Co děje se na Filipinách? Na depeše Otisovy dávno již pohlížel s nedůvěrou a nyní nebude jim vůbec věřiti. Novinářské dopisovatele k hořejšímu prohlášení dohnala zajisté pouze ta největší nutnost. Ve svém povolání stýkali se denně s americkými důstojníky a tu není ani jinak možno, nežli že vzniklo mezi nimi osobní přátelství. Dopisovatelé znali však nejdříve povinnost a to vedlo k jejich "otevřenému listu" celému národu americkému. Nechtějí míti na sobě skvrnu, že snad dobrovolně pomáhali Otisovi a Washingtonské administraci klamati lid, od něhož oběti tak ohromné žádány jsou na vedení války v dalekých krajinách tropických.

Chování pohlavárů ve Washingtoně jest vůbec ještě trestuhodnější, nežli počínání velícího generála osmého armádního sboru. To nikdo nezabílí a pokusy některých časopisů, svaliti všecku vinu na Otise, jako by on klamal i presidenta a odbor války, vypadají až běda směšně. Vždyť přece dopisovatelé praví ve svém prohlášení výslovně, že lid klamán byl následkem depeší z Manily, uveřejňovaných ve Washingtoně. Oni netvrdí, že Otis lže i svým představeným. Ostatně bylo na to již dlouho stěžováno, že vláda úřadní zprávy z bojiště potlačuje a sdělí časopisům, z nichž přece národ čerpá vědomost o všech běžných událostech, jenom tolik, co se jí hodí do krámu. Proto je to nedůsledné, svalovati všechnu vinu na Otise a omlouvati domácí vládu.

Dnes národ dosud skládá válečnou daň, jež vypsána byla za účelem vedení války s cizí mocí, obětuje tisíce životů lidských na oltář Marsův a tu oprávněn je zajisté aspoň k tomu, aby zvěděl pravdu. Její zamlčováním urážen je veškeren lid a nepřímo vyhlašován za sebranku, jež není hodna nahlédnouti pánům do karet. A týž lid o volbách opět bude vyhlašován za svrchované občany nejsvobodnější republiky pod sluncem!

Počínání rozhodujících kruhů ve Washingtoně vážně ohroziti může úspěch republikánské strany na přesrok a je nejvyšší čas, aby vláda obrátila a vzala do svých tajností lid, od něhož přece moc svoji obdržela. Prohlášením, že nepovšimne si úřadně protestu novinářských dopisovatelů, jenom ještě více povzbudí všeobecné téměř rozjitření. Dnes národ domýšleti se může věcí mnohem horších, nežli jaké ve skutečnosti se na Filipinách dějí. Gen. Otis neoznámil ani jediné porážky, ale dopisovatelé ve svém protestu tvrdí, že nebylo jim dovoleno telegrafovati zprávy v případě nezdaru; Rozpomeneme-li se, jak málo bylo vykonáno během té šestiměsíční kampaně, můžeme se domnívati, že celé tažení bylo nezdarem. Že naše armáda porážky utrpěla, prozrazují zpravodajové, lidé to vesměs zodpovědní a zajisté vlastenečtí, jako gen. Otis, neb i sám pan president. Nebylo by tedy lépe, kdyby vláda přiznala se, kolik těch porážek armáda naše utrpěla, nežli ponechati volné pole obraznosti? Je to opravdu smutné, že v republice, v zemi, kde vláda nucena jest spoléhati v pádu války na dobrou vůli lidu a jeho vlastenectví, národ odkázán je pouze na časopisy a držen je v temnotě a nevědomosti, jako děti, jež nutno někdy klamati, aby nebyly příliš brzy "moc chytrými".

Armáda povstalecká také není zdemoralisována, jak Otis neustále ujišťoval, případy onemocnění, zvláště vedrem, jsou zatajovány a tak všecky ty ružově zbarvené zprávy a předzvěsti padají jako domky z karet, do nichž náhle prudký vítr zadul. Lid shledal, že byl systematicky klamán, buď generálem Otisem, neb vládou, aneb což zdá se nejvíce pravdě podobno, oběma. Poznání toto je asi takové, jako kdyby dítě seznalo, že obelháváno je ve věcech opravdových — vlastním otcem.

Americká dráha v Číně.

Obmýšlená americká železnice v Číně, dojde-li k její uskutečnění dle přítomných plánů, bude důležitým článkem sítě, spojující celou Čínu s ostatním světem. Železniční linie, nyní stávající, rozestavěné, neb projektované, tvoří ohromný kruh, šířící se z Paříže přes Německo, Rusko a Sibiř k Tichému oceanu, odtud jižně skrze Čínu, podél pacifického pobřeží, dále na východ skrze Birmu a Indii k Indickému oceanu a Arabskému moři a konečně až protknuta bude i Persie, veliký ten kruh, obepínající pevninu evropskou a asijskou, bude úplný.

Americká dráha Canton-Hankow, o níž několikráte už jsme se zmínili, vedena bude severně z Cantonu do Hankowa, hlavního vnitrozemského města Číny, na vzdálenost asi 600 mil. Belgický jeden syndikát vymohl si výsadu na zbudování železnice na sever z Hankowa ku tratím stávající již dráhy, ústící do Pekingu, hlavního města Číny, avšak syndikát americký obdržel právo ku postavení i této linie, kdyby belgičtí kapitalisté výsady své nepoužili. Z Pekingu provedeno bude spojení se sibiřskou dráhou, jež staví se nyní do Port Arthur.

Z Cantonu na západ, skrze jižní Čínu, britický syndikát projektoval železnice do jihozápadního konce Číny, kde spojovati se budou s přítomnou železniční sítí Birmy a zároveň s Indií, kde nyní nalezá se 20,000 mil tratí, po nichž vlaky jezdí. Od západního konečného bodu indické dráhy v Karachi k místu v Persii, kam ruští inženýři už výměry železničních podnikají, jest pouze několik set mil, což snadno dá se překlenouti, až britické zájmy uznají za výhodné, zaříditi přímé železniční spojení mezi Indií a železničními sítěmi jižní Evropy. Z tohoto seznáme, že dráha americká bude důležitým článkem v železniční síti, jež rozbrázdí pobřeží Evropy i Asie a uvede daleký východ v přímé spojení s celou Evropou, jak na severu, tak i na jihu.

Tato veliká mezi-kontinentální pásová dráha dotkne se Tichého oceanu v Cantonu, v nejlidnatější části Číny, ve vzdálenosti asi 9,000 mil od nejdůležitějších středů evropských, měříme-li po dráze, sibiřské, jež blíží se již ku svému dokončení. Z Cantonu na Filipiny je pouze 600 mil, do San Franciska 6,391 a do New Yorku, skrze obmýšlený nicaraguanský průplav pouze 11,359 mil.

Zájem na obchodě v Číně vzrostl v poslední době zlepšováním dopravních prostředků a udělováním výsad cizincům. Dnes v této říši středu projektováno jest více než 3,000 mil železnic, přes 3,000 mil telegrafních drátů jest operováno a dle nedávného rozhodnutí čínské vlády, i řeky, jsou nejdůležitějšími spojkami vnitrozemského obchodu, otevřeny byly cizímu obchodu i cizím lodím. Poslední edikt oznamuje, že cizí lodi mohou plouti řekami všech čínských provincií, kde nalézají se mezinárodní přístavy a poněvadž přístavy takové jsou nyní roztroušeny po celé říši, znamená to, že cizí lodi plaviti se mohou po všech důležitějších vodách veliké říše a voziti mohou občany j. národů a jich výrobky. Splavné vody čínské měří plných 10,000 mil a tyto s obmýšlenými železnicemi poskytnou celému ostatnímu světu příležitost zasáhnouti do nového obrovského trhu. Ze Spojených Států bude tam přístup stejně snadný, jak z pobřeží Tichého oceanu, tak i z pobřeží atlantického.

NEBRASKA.

— Kuřte Pospíšilovy Porto Rico doutníky z Wilber, Neb. tf79.

— Farma o 160 akrech, 2 míle od Linwood, na prodej za mírných podmínek. Hlaste se u Emil Folda, Linwood, Neb. dt88tf

— Když malý chlapeček manželů Herrickových v Hastings, hrál si v úterý v příbytku rodičů svých, přišel na koflík gasolinu a tekutinu vypil. Ubožáček skonal asi v půl hodině.

— Ve Schuyler uvězněna byla paní Cora Wilsonová, jež patrně v návalu okamžikového šílenství, vrhala se bez nejmenší příčiny na pokojné občany. Bude podrobena lékařské prohlídce.

— Nákladní rychlík roztrhl se v úterý míli východně od North Platte a jedenáct kár bylo roztříštěno a svrženo do příkopu. Nikdo nebyl poraněn, ale poštovní vlaky zdrženy byly asi o šest hodin.

— Súčastněte se velkolepé výprodeje zboží ze zásob, které vykoupeny byly Frank J. Kunclem v Crete, Neb., ze závodu Newman & Co. Za $5.000 zboží bude vyprodáno za méně, nežli kupní cenu. 88tf

— Pozůstatky Jana Mareše, jenž zemřel v Omaze 14. července, přivezeny byly do Wilber a pohřeb konán byl v neděli odpoledne. Zesnulý byl asi 28letý svobodný muž a měl dosti přátel a známých v okolí.

— T. Duda v Linwood Neb., má na skladě vázací provázek, pumpy, větrníky, vozy, kočáry a vše, co k hospodářství se potřebuje. Krajané učiní dobře, když se u něho přihlásí, než budou jinde chtít koupiti. dt75tf

— John Tierney, 14letý a Geo. Frey, 16letý, oba z Broken Bow, tahali se ve středu odpoledne o revolver, když tu zbraň spustila a kule zaryla se do pravé strany prsou Tierneyových. Nedostaví-li se otrávení krve, hoch zachován bude na živu, ale bolest trpí velikou.

— Krajany v Boyd County, Neb., a Gregory County, S. D, upozorňujeme, že A. Křikač, v Butte, Boyd Co., Neb., má na skladě úplnou zásobu hospodářských strojů, které prodává za nízké ceny a krajany vždy v oboru tomto co nejlépe obslouží. Přesvědčte se u něho, nežli koupíte jinde. 25—3m

— V neděli ráno lehlo popelem obydlí a maštal Henry Netwiga, farmáře, bydlícího asi míli na jih od West Point. Paní Netwigová byla sama doma a tu jenom s těží zachránila dítky. Škoda obnáší $2,000 a jest jenom z části kryta pojištěním. Všecko poukazuje k tomu, že požár založen byl rukou zločinnou.

— Když noční policista Ben Stump konal obchůzku v ohradách dráhy Missouri Pacific ve Falls City ve středu po půlnoci, našel v jedné káře nějakého muže. Obrátil na něho svítilnu, avšak cizinec, patrně tramp, tasil revolver a střelil policistu přímo do čela. Po té dal se na útěk a nebyl dosud dopaden, ačkoli slídiví psi byli za ním vysláni. Stav Stumpův je povážlivý.

— Do Západní Česko-Bratrské Jednoty uváděn bude v Brainard v neděli, dne 30. července, nový řád pod jménem "Čechoslovan". Dopisy a blahopřání, týkající se onoho řádu, buďtež zasýlány do 29. července na M. J. Bouše, David City, Nebr., a dne 30. července do Brainard, Nebr. Všechny okolní řády jsou laskavě žádány, aby v hojném počtu slavnosti se účastnily.

— Pan Josef Jelínek z okolí Red Cloud, utrpěl malou ztrátu vichrem dne 6. července a dne 11. července vyplacena mu byla povinná částka společ. German Mutual Fire Ins. Co. z Omahy, u níž byl pojištěn, k úplné spokojenosti. Takováto rychlost ve vyplácení škod zasluhuje uznání.

— Mezi dobytkem kolem Wymore vyskytla se vzteklina a farmáři Whitton, Jones a Zimmerman utrpěli už značné ztráty následkem toho. Loni na podzim vzteklý pes pokousal několik kusů dobytka v okolí tom, avšak zvířata nejevila žádných známek hrozné choroby, až letos v letě. Celá stáda dobytka jsou ve vážném nebezpečí a též lidé musejí se míti na pozoru. Jistý Potts pokousán byl vzteklým koněm před dvěma týdny a musel se odebrati do Chicaga, aby podstoupil léčení v Pasteurově ústavu.

— Na ex-guvernéra Holcomba vyšly nepěkné věci na jevo při vyšetřování senátního výboru. Bylo totiž zjištěno, že platil nájmu $30 měsíčně paní Charlottě Gouldové, ale státu počítal $51.18. Tím se stalo, že každý měsíc byl o $21.18 "ku předu", zrovna jako by je našel. A ke všemu ještě nebyl Mr. Holcomb řádným nájemníkem, dle svědectví paní domácí Gouldové, Ačkoli měl platit na prvního, neplatil až 15. a někdy docela až ke konci měsíce. Holcombovi poskytnuta bude příležitost, aby o věcech těchto podal vysvětlení.

— Delegace občanů fremontských a někteří z původců myšlénky na vedení průplavu z řeky Platte od Linwood do Fremontu, za účelem poskytnutí vodní síly pro strojírny na vyvozování elektřiny ve městě tom, nalézali se v úterý před státní zavodňovací komisí, aby tam působili v zájmu svého podniku. Úmyslem podnikatelů jest dodávati sílu elektrickou po přenosných drátech všem městům v obvodu 100 mil, tedy i do Omahy a Lincolnu, avšak v Omaze před delší dobou ustavil se syndikát s účelem podobným. Společnost tato požádala již komisi o dovolení, aby "načíti" mohla řeku Platte na krátkou vzdálenost pod Fremontem. Syndikát tento bude míti slyšení 25. července.

— Zpráva, jež zní jako kapitola z románu, dochází z Fremontu. V roce 1888 přistěhovali se do Scribner, v okresu Dodge, jistí manželé Ostenbergovi z Colorada a přivedli sebou malé dítko. Pronajali si osamocený domek a všemožně se sousedům vyhýbali, zvláště pak byli opatrni, aby hošík nehrál si s ostatními dětmi. V roce 1891 Ostenberg, jenž byl železničním topičem, přejet byl v ohradách ve Scribner a zemřel na utrpěná poranění. V několika týdnech následovala jej žena jeho a při urovnávání majetkových záležitostí shledal soudce Hollenbeck, že hoch nebyl synem Ostenbergovým. Vypátral také později pravé jeho jméno, ale ze šetrnosti zatajil je před hochem v domnění, že byl snad dítětem nemanželským a proto že by lépe bylo pro něho, kdyby nezvěděl o poklesku své matky. Ve čtrnácti létech hoch změnil si jméno své na Austin a pustil se do světa. Pracoval na různých místech a konečně zapadl až do Honolulu, na Hawaii, kdež bydlel několik roků. Při tom stále tkvěla mu v hlavě myšlénka, že Ostenbergovi nebyli jeho rodiči. Pamatoval se matně, jak matka jeho zemřela, jak nějaká cizí ženština vyzvala ho jednou sebou a jak dlouho jeli po vlaku. Též otce svého poněkud měl v paměti. V Honolulu dal se Austin odvésti k šestému pluku dělostřelectva a když sloužil na Filipinách, seznámil se s některými vojáky z Trinidad, Colo. Ti vyprávěli mu, jak před léty byl tam unesen 3letý synáček Edwarda F. Sullivana a že otec jeho do dnes pro něho truchlí. Tu poprvé v Austinovi vznikla určitá domněnka, že by on mohl býti tím zraceným hochem a hned následovalo rozhodnutí, že otce svého vyhledá, jakmile propuštěn z armády dosáhne. Austin, či vlastně Sullivan, byl vždycky dobrým vojákem a je oblíben u důstojníků i mužstva.

Pánům úředníkům spolků.

Účetní (obchodní) knihy, jako Ledgers, Journals, denní knihy a jiné, od 15c. nahoru u Pokroku Západu.

Výstava Větší Ameriky.

Finanční stav výstavního ředitelstva není sice skvělý, avšak v uvážení, že doposud návštěva se strany občanstva jest velmi chabá, jest dosud uspokojivý. Do konce tohoto měsíce doufá ředitelstvo obdržeti úhrnný příjem $29,200 a připočte-li se k tomu $22,000, jež má k disposici na banku, obnášeti bude jeho kapitál na ruce $51,200. Z toho však má vyplatiti ku konci měsíce částku $50,517, takže po zaplacení povinností zbude mu na ruce $683. Doposud vydalo ředitelstvo $204,560.07.

* * *

Maurský palác počíná býti četněji navštěvován než kdykoli před tím. Návštěvníci spatří zde veliké množství různých figurin, představující vynikající osoby všech věků a všech národů. Značnou pozornost zde budí také skupina figurin, představujících Krista před Pilátem, dále Napoleona s chotí svou Josefinou, papeže Lva XIII., Trilby a Svengali a m. j. Mimo to zařízeno jest zde malé divadélko, kde každou hodinu pořádá se představení.

* * *

Ředitelstvo rozhodlo se nově upraviti veškeré cesty, tak aby chodci i v době deště měli pohodlnou chůzi. V poslední době po dešti stávaly se cesty poněkud blátivými, avšak novým upravením jich bude tomu odpomoženo.

* * *

Když jste na výstavišti a unaveni již chozením neb prohlížením budov výstavních, chcete si mile odpočinouti, zajděte na West Midway do Shoot the Chutes restaurace, kdež můžete v libém chladu při vodě sobě poseděti a pohověti a vypíti sklenku výborného piva south-omažského, aneb posilniti se chutným a na vaši objednávku rychle připraveným pokrmem, dobře a lacino. Pamatujte: "dobře a lacino," to jsou ty dva hlavní body. Majitelem a ředitelem této restaurace jest všeobecně známý p. Chas. Kaufmann, jemuž bude činiti zvláštní potěšení své četné přátely uvítati. tfv

* * *

Minulou středu byl na výstavě den dítek south-omažských, avšak s nimi se dostavily i dítky omažské a council-bluffské, ba i některé ze širokého okolí. Celkem navštívilo ve středu výstavu asi 10,000 dítek, z nichž mnohé doprovázeny byly svými rodiči. Dítky nejprvé rozběhly se po různých výstavních budovách a prohlédnuvše si zběžně jednotlivé výstavky, již spěchaly opět dále, neboť neodolatelnou mocí je to vábilo na — Midway. Zde byly ve svém živlu. Kde jaký pěťák neb desák byl zbytečný, obětován byl na různé atrakce, neb limonádu, cukrovinky, kávu atd. Magnetem pro dítky byla tentokráte ulice kahýrská, kam hrnuly se zástupy dítek, za snížené vstupné. Těm dítkám, které neměly peněz, bylo vstupné prominuto, tak aby i ony měly příležitost pokochati se zajímavostmi kahýrské ulice.— Skluzavka byla také obléhána tisíci mladých občanů a občanek, a podnikatel prý by se nehněval, kdyby ředitelstvo pořádalo na výstavě dětský den třeba sedmkrát v týdnu, neboť jízdy na skluzavce použilo ve středu 4,325 dítek. — Příští středu bude den dítek council-bluffských.

* * *

Válečné museum měl by navštíviti každý, kdo na výstavu zavítá, neboť uloženo jest zde nesčetných zajímavostí od prvopočátku této země až po naši dobu. Vstup do tohoto musea jest bezplatný, ačkoli v Chicagu, kde bylo zřízeno, museli návštěvníci platiti 50c. vstupného. V obrazárně tohoto musea nalézá se množství velmi cenných obrazů v živótní velikosti, jež představují hlavní dějinné události této země od doby Kolumbovy.

* * *

Odborem války bylo zapůjčeno na výstavu bronzové španělské dělo, 200 roků staré, které bylo ukořistěno v kastellu Morro, v Havaně. Doposud tři města chlubí se ukořistěnými děly z války španělsko-americké a sice Chicago, Pittsburg a Omaha.

Knihkupectví Pokroku Západu

Máme na skladě veliké množství spisů zábavných a poučných ze všech možných oborů. Divadelní spisy máme všechny, jež jsou k dostání v různých sbírkách. Pište si o seznam a obdržíte jej zdarma. Adresujte jednoduše

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.